

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. rugsėjo 23 d.*

„Išorės santykiai – Techninis bendradarbiavimas – Elektroniniai ryšiai – Reglamentas (ES) 2018/1971 – Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucija – Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalis – Trečiųjų šalių reguliavimo institucijų dalyvavimas šioje institucijoje – Kosovo nacionalinės reguliavimo institucijos dalyvavimas – Trečiosios šalies sąvoka – Teisės klaida“

Byloje T-370/19

Ispanijos Karalystė, atstovaujama S. Centeno Huerta,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer ir T. Ramopoulos,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2019 m. kovo 18 d. Komisijos sprendimą dėl Kosovo nacionalinės reguliavimo institucijos dalyvavimo Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos veikloje (OL C 115, 2019, p. 26)

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. J. Costeira (pranešėja), teisėjai M. Kancheva ir T. Perišin,

kancleris E. Coulon,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1211/2009 dėl Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (EERRI) ir Biuro įsteigimo (OL L 337, 2009, p. 1) Europos Sąjungos teisės aktų leidėjas nusprendė įsteigti EERRI (dabar santrumpa – BEREC, ji vartojama toliau tekste) ir įpareigoti ją prisidėti prie elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų vidaus rinkos plėtros ir gerinti jos veikimą, siekiant užtikrinti nuoseklų Europos Sąjungos elektroninių ryšių reguliavimo teisės aktų

* Proceso kalba: ispanų.

taikymą. Pagal šį reglamentą BEREC savo užduotis turėjo vykdyti savarankiškai, bendradarbiaudama su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis (toliau – NRI) ir Europos Komisija. BEREC taip pat turėjo remti NRI tarpusavio ir NRI bei Komisijos bendradarbiavimą.

2 Pagal Reglamento Nr. 1211/2009 4 straipsnį BEREC sudarė Reguluotojų valdyba. Šio reglamento 6 straipsnyje nurodyta, kad Biuras padeda BEREC; Biurui vadovauja Reguluotojų valdyba. Biurą sudarė, be kita ko, valdymo komitetas. Į reguliuotojų valdybos ir valdymo komiteto sudėtį įėjo po vieną narį iš kiekvienos valstybės narės, toks narys yra kiekvienoje valstybėje narėje įsteigtos NRI vadovas arba paskirtas aukšto lygio atstovas. Pagal minėto reglamento 4 straipsnio 3 dalį Europos ekonominės erdvės (EEE) valstybių ir ES šalių kandidačių NRI turėjo stebėtojo statusą ir dalyvavo BEREC reguliuotojų valdyboje ir Biuro valdymo komitete. Trečiosios šalys, kurios nebuvo EEE valstybėmis ir šalimis kandidatėmis, negalėjo dalyvauti BEREC ir jos organų veikloje.

3 Be to, nuo 2001 m. iki 2015 m. Sąjunga su Vakarų Balkanų šalimis pasirašė stabilizacijos ir asociacijos susitarimus (toliau – SAS), kuriuose buvo specialių nuostatų dėl bendradarbiavimo elektroninių ryšių srityje. Taip yra, be kita ko, kalbant apie Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Kosovo stabilizacijos ir asociacijos susitarimą (OL L 71, 2016, p. 3, toliau – Kosovo SAS), kurio 111 straipsnyje „Elektroninių ryšių tinklai ir paslaugos“ numatytos tokios nuostatos; šis straipsnis suformuluotas taip:

„Bendradarbiaujama visų pirma prioritetingose srityse, susijusiose su šios srities ES *acquis*.

Šalys visų pirma stiprina bendradarbiavimą elektroninių ryšių tinklų ir elektroninių ryšių paslaugų srityse, siekdamas pagrindinio tikslo – kad po penkerių metų nuo šio susitarimo įsigaliojimo Kosovas perimtų šios srities ES *acquis*, daug dėmesio skiriant tam, kad būtų užtikrintas ir padidintas atitinkamų reguliavimo institucijų nepriklausomumas.“

4 Apskritai Kosovo SAS siekiama, be kita ko, imtis konkrečių priemonių, kad būtų įgyvendinti su Europa susiję Kosovo siekiai ir jis suartėtų su Sąjunga. Vis dėlto Kosovo SAS 2 straipsnyje patikslinama, kad „[n]ė vienas iš šiame susitarime, įskaitant jo priedus ir protokolus, vartojamų terminų, formuluočių arba apibrėžčių nereiškia, kad ES pripažįsta Kosovą kaip nepriklausomą valstybę arba kad atskiros valstybės narės pripažįsta tokį Kosovo statusą, jei anksčiau to nėra padariusios.“

5 2018 m. vasario 6 d. Komisija priėmė komunikatą Europos Parlamentui, Europos Sąjungos Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Įtikinama plėtos perspektyva ir didesnis ES įsipareigojimas Vakarų Balkanų šalims“ (COM (2018) 65 *final*). Šiame pranešime nurodyta, kad Komisija ims įgyvendinti Vakarų Balkanų šalių skaitmeninę strategiją, apimančią veiksmus, skirtus palengvinti tarptinklinio ryšio įkainių mažinimui, remti plačiajuosčio ryšio diegimą, sukurti skaitmeninę visuomenę ir apskritai skatinti *acquis* priėmimą, įgyvendinimą ir taikymą bendrosios skaitmeninės rinkos srityje.

6 2018 m. birželio 22 d. Komisija paskelbė darbo dokumentą „Priemonės Vakarų Balkanų šalių skaitmeninei strategijai“ (SWD (2018) 360 *final*). Viena iš penkių pagrindinių šios skaitmeninės strategijos sričių susijusi su parama *acquis* priėmimui, įgyvendinimui ir taikymui bendrosios skaitmeninės rinkos srityje. Vieną iš veikslių šioje pagrindinėje srityje sudaro Vakarų Balkanų šalių įtraukimas į reguliavimo institucijas arba jau egzistuojančias ekspertų grupes, kaip antai BEREC, kuri yra aiškiai paminėta. Šiuo klausimu šio dokumento 8.3.1 punkte, kuriame nagrinėjamas BEREC klausimas, nurodyta, kad „glaudesnis ES ir Vakarų Balkanų šalių nacionalinių reguliavimo institucijų ryšys prisidės prie regiono reguliavimo praktikos suderinimo su Sąjungos politika <...> Kadangi keturios iš šešių Vakarų Balkanų ekonomikos šiuo metu yra BEREC stebėtojai, BEREC reguliuotojų valdyba sutiko glaudžiau bendradarbiauti su visomis šešiomis NRI. Tai bus įmanoma peržiūrint [Reglamentą Nr. 1211/2009]“.

- 7 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamentas ir Taryba priėmė reglamentą (ES) 2018/1971, kuriuo įsteigiama Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucija (BEREC) ir BEREC paramos agentūra (BEREC biuras), iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2015/2120 ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1211/2009 (OL L 321, 2018, p. 1). Šis reglamentas įsigaliojo 2018 m. gruodžio 20 d.
- 8 Konkrečiai kalbant, Reglamento 2018/1971 35 straipsnis „Bendradarbiavimas su Sąjungos organais, trečiosiomis valstybėmis [šalimis] ir tarptautinėmis organizacijomis“ suformuluotas taip:

„1. Tiek, kiek būtina šiame reglamente išdėstytiems tikslams pasiekti ir jiems pavestoms užduotims atlikti ir nedarant poveikio valstybių narių ir Sąjungos institucijų kompetencijai, BEREC ir BEREC biuras gali bendradarbiauti su kompetentingais Sąjungos organais, įstaigomis, agentūromis ir patariamosiomis grupėmis, su trečiųjų valstybių [šalių] kompetentingomis institucijomis ir su tarptautinėmis organizacijomis.

Tuo tikslu BEREC ir BEREC biuras, gavę išankstinį Komisijos patvirtinimą, gali sudaryti darbo susitarimus. Tais susitarimais nesukuriamos teisinės pareigos.

2. Reguliuotojų valdybos, darbo grupių ir Valdančiosios tarybos veikloje gali dalyvauti trečiųjų valstybių [šalių] reguliavimo institucijos, kurioms tenka pagrindinė atsakomybė elektroninių ryšių srityje, kai tos trečiosios valstybės [šalys] tuo tikslu yra sudariusios susitarimus su Sąjunga.

Remiantis atitinkamomis tų susitarimų nuostatomis parengiami darbo susitarimai, kuriuose visų pirma nurodomas atitinkamų trečiųjų valstybių [šalių] reguliavimo institucijų dalyvavimo be balsavimo teisės BEREC ir BEREC biuro darbe pobūdis, mastas ir būdas, įtraukiant su dalyvavimu BEREC vykdomose iniciatyvose, finansiniais įnašais ir į BEREC biurą skiriamais darbuotojais susijusias nuostatas. Tų susitarimų nuostatos dėl darbuotojų visais atvejais turi atitikti Tarybos nuostatus.

3. Priimdama 21 straipsnyje nurodytą metinę darbo programą Reguliuotojų valdyba priima BEREC strategiją dėl santykių su kompetentingais Sąjungos organais, įstaigomis, agentūromis ir patariamosiomis grupėmis, su trečiųjų valstybių [šalių] kompetentingomis institucijomis ir su tarptautinėmis organizacijomis BEREC kompetencijai priklausančiais klausimais. Komisija, BEREC ir BEREC biuras sudaro atitinkamą darbo susitarimą, siekiant užtikrinti, kad BEREC ir BEREC biuras veiktų pagal savo įgaliojimus ir esamoje institucinėje struktūroje.“

- 9 2019 m. kovo 18 d. Komisija priėmė šešis sprendimus dėl šešių Vakarų Balkanų šalių NRI dalyvavimo BEREC veikloje. Šie sprendimai, be kita ko, buvo priimti remiantis nauju teisiniu pagrindu, būtent Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalimi, reglamentuojančia trečiųjų šalių NRI dalyvavimą BEREC organuose ir BEREC biure, siekiant užtikrinti šių šešių šalių NRI dalyvavimą BEREC ir BEREC biuro, kaip tai numatyta šio sprendimo 5 ir 6 punktuose minėtoje skaitmeninėje strategijoje Vakarų Balkanų šalims.
- 10 Tarp šių šešių sprendimų yra 2019 m. kovo 18 d. Komisijos sprendimas dėl Kosovo nacionalinės reguliavimo institucijos dalyvavimo Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijoje (OL C 115, 2019, p. 26, toliau – ginčijamas sprendimas). Šiame sprendime Komisija pripažino, kad Kosovo NRI, kurios pagrindinė funkcija – kasdienio elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkų veikimo priežiūra, gali dalyvauti BEREC reguliuotojų valdybos ir darbo grupių, taip pat BEREC biuro valdančiosios tarybos veikloje. Be to, ginčijamo sprendimo 3 konstatuojamojoje dalyje, darant nuorodą į Kosovo SAS 111 straipsnį, pažymėta, kad Sąjunga ir Kosovas sudarė susitarimą, nurodytą Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalyje. Ginčijamo sprendimo 1 konstatuojamojoje dalyje taip pat daroma nuoroda į ESS 17 straipsnį.
- 11 2019 m. balandžio 24 d. Komisija išsiuntė Airijos ryšių reguliavimo institucijai, kaip BEREC pirmininkei, raštą; jame išdėstė kriterijus, kuriuos ji nustatė dėl trečiųjų valstybių šalių NRI dalyvavimo BEREC ir BEREC biuro veikloje. Šiame rašte Komisija, be kita ko, mini Vakarų Balkanų atvejį, susijusį

su šešiais partneriais, sudariusiais SAS su Sąjunga, t. y. keturiomis šalimis kandidatėmis įstoti į Sąjungą (Albanija, Šiaurės Makedonija, Juodkalnija ir Serbija), taip pat su dviem potencialiomis kandidatėmis (Bosnija ir Hercegovina ir Kosovu). Komisija jame pažymi, kad kiekvienu atveju SAS laikomi susitarimais, nurodytais Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalyje, ir paaiškina, kad šešiuose 2019 m. kovo 18 d. priimtuose sprendimuose numatytos privalomos nuostatos dėl dalyvavimo BEREC ir BEREC biuro veikloje pobūdžio, apimties ir tvarkos.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 12 2019 m. birželio 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį Ispanijos Karalystės ieškinį.
- 13 2019 m. rugpjūčio 12 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Komisijos atsiliepimą į ieškinį.
- 14 2019 m. spalio 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dubliką.
- 15 2019 m. gruodžio 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo tripliką.
- 16 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, taikant šio teismo procedūros reglamento 27 straipsnio 5 dalį, teisėja pranešėja buvo paskirta į devintąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.
- 17 Atsakydamos į 2020 m. balandžio 3 d. Bendrojo Teismo nustatytą proceso organizavimo priemonę šalys nurodė, kad nepageidauja būti išklaustos per teismo posėdį. Taigi Bendrasis Teismas (devintoji kolegija), taikydamas Procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį, nusprendė priimti sprendimą nerengdamas žodinės proceso dalies.
- 18 Ispanijos Karalystė Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 19 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį,
 - priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 20 Grįsdama ieškinį Ispanijos Karalystė nurodo tris pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas Reglamento 2018/1971 35 straipsnio pažeidimu, nes Kosovas nėra „trečioji šalis“. Antrasis pagrindas taip pat grindžiamas šio straipsnio pažeidimu, nes nebuvo „susitarimo“ dėl Kosovo NRI dalyvavimo BEREC veikloje. Trečiasis pagrindas grindžiamas minėto straipsnio pažeidimu, nes Komisija nukrypo nuo trečiųjų šalių NRI dalyvavimo BEREC veikloje procedūros.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, grindžiamo Reglamento 2018/1971 35 straipsnio pažeidimu, nes Kosovas nėra „trečioji šalis“

- 21 Nurodydama pirmąjį ieškinio pagrindą Ispanijos Karalystė tvirtina, kad ginčijamame sprendime leidusi Kosovo NRI dalyvauti BEREC reguliuotojų valdyboje ir darbo grupėse bei BEREC biuro valdančiojoje taryboje, Komisija pažeidė Reglamento 2018/1971 35 straipsnį, nes pagal šią nuostatą toks dalyvavimas leidžiamas tik „trečiųjų šalių“ NRI. Ispanijos Karalystės teigimu, kadangi Kosovas teisiškai nėra „trečioji šalis“, šio straipsnio taikymo Kosovui būtinos sąlygos nėra įvykdytos.
- 22 Šiuo klausimu Ispanijos Karalystė tvirtina, kad Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalies formuluotė yra aiški ir ją patvirtina šio reglamento 34 konstatuojamoji dalis, kurioje taip pat nurodyta tokio „trečiųjų valstybių [šalių]“ NRI dalyvavimo galimybė. Ispanijos Karalystės teigimu, 35 straipsnio 2 dalyje numatytas dalyvavimas BEREC veikloje, kuriuo daroma prielaida, kad dalyvauja institucija, susijusi su valstybės organizacija, todėl NRI gali būti tik valstybėje. Be to, Ispanijos Karalystė teigia, kad minėtoje 34 konstatuojamojoje dalyje kaip trečiųjų šalių pavyzdžiai nurodytos EEE arba Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) valstybės narės ir šalys kandidatės.
- 23 Ispanijos Karalystė pažymi, kad Komisija ginčijamame sprendime Kosovą numanomai prilygino „trečiajai valstybei [šaliai]“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2018/1971 35 straipsnį, nors tam nėra jokio teisinio pagrindo. Ji teigia, jog tai, kad Kosovas su Sąjunga sudarė SAS, nereiškia, kad jis tampa „trečiaja šalimi“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, ir kad Kosovas negali būti prilygintas EEE ar ELPA valstybėms narėms ar šalims kandidatėms. Ji taip pat pažymi, kad šį požiūrį patvirtina Kosovo SAS 2 straipsnis.
- 24 Be to, Ispanijos Karalystė pabrėžia, jog tam, kad būtų paisoma Kosovo SAS 111 straipsnio, nebūtina, kad Kosovo NRI dalyvautų BEREC veikloje. Kosovo situacija panaši į penktąjį atvejį, minimą 2019 m. balandžio 24 d. Komisijos rašte, t. y. į „kitų šalių“ atvejį. Iš tiesų šiame straipsnyje bendrai nurodomas bendradarbiavimas elektroninių ryšių sektoriuje ir juo siekiama sustiprinti NRI nepriklausomumą, tačiau jame nenumatyta jokio dalyvavimo šios srities Europos struktūrose.
- 25 Komisija nesutinka su Ispanijos Karalystės argumentais ir prašo atmesti šį ieškinio pagrindą.
- 26 Nurodydama pirmąjį ieškinio pagrindą Ispanijos Karalystė iš esmės teigia, kad Komisija pažeidė Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalį, nes ginčijamame sprendime Kosovą prilygino „trečiajai šaliai“, nors šioje nuostatoje daroma prielaida, kad dalyvauja institucija, susijusi su valstybės organizacija, todėl NRI gali būti tik suverenioje valstybėje, o Kosovo atveju taip nėra.
- 27 Taigi Bendrasis Teismas turi išnagrinėti sąvokos „trečiosios valstybės [šalys]“, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalį, apimtį ir konkrečiai nustatyti, ar ši sąvoka atitinka sąvoką „trečioji valstybė“, kaip ją aiškina Ispanijos Karalystė.
- 28 Visų pirma reikia pažymėti, kad sąvoka „trečioji šalis“ visiškai neapibrėžta nei Reglamente 2018/1971, nei nagrinėjamai bylai reikšminguose Sąjungos teisės aktuose.
- 29 SESV nuostatose vartojami tiek terminai „trečiosios šalys“, tiek „trečiosios valstybės“. Vis dėlto reikia nurodyti, kad daugelyje nuostatų, kuriose nagrinėjami su išorės santykiais susiję klausimai, vartojamas terminas „trečiosios šalys“, nes tarptautinę bendruomenę sudaro ne tik „valstybės“. Konkrečiai kalbant, SESV penktoje dalyje „Sąjungos išorės veiksmai“ atsispindi tai, kad tarptautinę bendruomenę sudaro įvairūs dalyviai, todėl joje yra III antraštinė dalis dėl bendradarbiavimo „su trečiosiomis šalimis“ ir VI antraštinė dalis dėl santykių „su tarptautinėmis organizacijomis ir trečiosiomis šalimis“.

- 30 Tuo remiantis darytina išvada, kad SESV nuostatomis dėl „trečiųjų šalių“ aiškiai siekiama suteikti galimybę sudaryti tarptautinius susitarimus su „kitais nei valstybės“ subjektais. Taigi Sąjunga gali sudaryti tarptautinius susitarimus su teritoriniais subjektais, kuriuos apima lanksti sąvoka „šalis“ ir kurie gali sudaryti sutartis pagal tarptautinę teisę, tačiau nebūtinai yra „valstybės“, kaip tai suprantama pagal tarptautinę teisę. Teigiant priešingai, reikėtų sukurti teisinę spragą Sąjungos išorės santykiuose.
- 31 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Sąjunga sudarė ne vieną tarptautinį susitarimą su kitais nei suverenios valstybės subjektais. Pavyzdžiui, susitarimus su Palestinos išsivadavimo organizacija (OIP); Taivano, Penghu, Kinmen ir Matsu atskirąja muitų teritorija; Kinijos Liaudies Respublikos Honkongo specialiojo administracinio regiono vyriausybe arba Kinijos Liaudies Respublikos Makao specialiojo administracinio regiono vyriausybe.
- 32 Taip pat svarbu pabrėžti, kad Sąjunga su Kosovu sudarė kelis tarptautinius susitarimus ir taip pripažino jo teisę sudaryti tokius susitarimus. Sąjunga, be kitų, sudarė Kosovo SAS pagal SESV 217 straipsnį, Bendrąjį susitarimą dėl Kosovo dalyvavimo Sąjungos programose bendrųjų principų (OL L 195, 2017, p. 3) pagal SESV 212 straipsnį. Teisiškai šiuos susitarimus buvo galima sudaryti tik dėl to, kad šiose SESV nuostatose vartojama sąvoka „trečiosios šalys“ galėjo būti suprantama plačiai, todėl taip Sąjunga galėjo laikyti Kosovą tokia šalimi.
- 33 Vis dėlto reikia pažymėti, kad Sąjunga nė karto neišreiškė savo pozicijos dėl Kosovo valstybės statuso pagal tarptautinę teisę, kaip tai matyti iš Kosovo SAS 17 konstatuojamosios dalies ir 2 straipsnio nuostatų, kuriose nurodyta, kad šis susitarimas nereiškia, jog Sąjunga pripažįsta Kosovą kaip nepriklausomą valstybę, ir nedaro poveikio atskiroms valstybių narių pozicijoms jo statuso klausimu. Tokios atsargumo priemonės taip pat numatytos kituose su Kosovu susijusiuose Sąjungos teisės aktuose, pavyzdžiui, šio sprendimo 32 punkte minėtame Bendrajame susitarime ir pagrindiniuose aktuose, kuriais nustatomos įvairios Sąjungos programos, kaip antai Erasmus + arba „Horizontas 2020“, kuriose Kosovui leidžiama dalyvauti kaip „trečiajai šaliai“.
- 34 Kadangi šiose atsargumo priemonėse, kurių Sąjunga ėmėsi savo aktuose, susijusiuose su Kosovu, aiškiai nurodyta, kad nėra pripažįstama Kosovo valstybė, priešingai, nei teigia Ispanijos Karalystė, jos negali būti aiškinamos taip, kad Kosovas nepatenka į sąvoką „trečiosios šalys“. Atvirkščiai, minėtomis atsargumo priemonėmis siekiama būtent atskirti, viena vertus, „valstybės“ statusą ir, kita vertus, Kosovo, kaip tarptautinės teisės dalyvio, kurį apima platesnė sąvoka „trečiosios šalys“, galėjimą įsipareigoti pagal tarptautinę teisę.
- 35 Tuo remiantis darytina išvada, kad Sąjungos pirminėje teisėje, visų pirma SESV 212 ir 216–218 straipsniuose, vartojama sąvoka „trečiosios šalys“, skirta apibrėžti subjektams, kuriems taikoma tarptautinė teisė ir kurie gali turėti teisių ir pareigų, negali būti aiškinama kitaip, kai ta pati sąvoka vartojama antrinės teisės akte, kaip antai Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalyje. Be to, iš nieko nematyti, kad pastarojoje nuostatoje minima sąvoka „trečioji valstybė [šalis]“ turi būti aiškinama kitaip nei minėtose SESV nuostatose.
- 36 Taigi, priešingai, nei teigia Ispanijos Karalystė, sąvoka „trečioji valstybė [šalis]“, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalį, negali būti prilyginta sąvokai „trečioji valstybė“. Šios sąvokos „trečioji šalis“ taikymo sritis platesnė ir apima ne tik suverenias valstybes, todėl Kosovas gali patekti į tokią sąvoką „trečiosios šalys“, nedarant poveikio Sąjungos ar jos valstybių narių pozicijai dėl Kosovo, kaip nepriklausomos valstybės, statuso. Be to, Kosovas, kaip „trečioji šalis“, taip pat gali turėti viešosios valdžios institucijas, kaip antai Kosovo NRI, todėl negalima pritarti Ispanijos Karalystės tvirtinimui, kad „NRI gali būti tik valstybėje“.
- 37 Vadinas, ginčijamame sprendime padariusi išvadą, kad Kosovas yra „trečioji šalis“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalį, Komisija nepažeidė šios nuostatos.
- 38 Taigi pirmąjį Ispanijos Karalystės ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, grindžiamo Reglamento 2018/1971 35 straipsnio pažeidimu, nes nebuvo „susitarimo“ dėl Kosovo NRI dalyvavimo BEREC veikloje

- 39 Nurodydama antrąjį ieškinio pagrindą Ispanijos Karalystė tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento 2018/1971 35 straipsnį, nes nėra „susitarimo“, kaip tai suprantama pagal šios nuostatos 2 dalį, dėl Kosovo NRI dalyvavimo BEREC reguliuotojų valdyboje, darbo grupėse ir valdančiojoje taryboje.
- 40 Ispanijos Karalystė mano, kad, priešingai, nei nurodyta ginčijamame sprendime, Kosovo SAS 111 straipsnis neleidžia manyti, kad Kosovas su Sąjunga sudarė susitarimą dėl dalyvavimo BEREC veikloje. Šioje nuostatoje numatytas tik bendradarbiavimo stiprinimas, kad Kosovas priimtų Sąjungos *acquis*, bet jokia būdu ne dalyvavimas Europos struktūrose. Todėl Kosovo NRI dalyvavimas BEREC veikloje reikštų, kad peržengtos šio bendradarbiavimo ir minėtoje nuostatoje nustatyto tikslo ribos.
- 41 Šiuo klausimu Ispanijos Karalystė tvirtina, kad ginčijamame sprendime ir 2019 m. balandžio 24 d. rašte Komisija supainiojo, pirma, Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 1 dalyje ir Kosovo SAS 111 straipsnyje numatytą „bendradarbiavimą“ ir, antra, Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalyje numatytą „integraciją“. Iš tiesų ginčijamas sprendimas neapsiriboja „bendradarbiavimu“, o sukonkretina Kosovo NRI „integraciją“ į BEREC. NRI „bendradarbiavimas“ su BEREC turi būti atskirtas nuo jos „integracijos“ ar „dalyvavimo“ BEREC Europos struktūrose, nes šių dviejų minėtame 35 straipsnyje numatytų aspektų apimtis ir pobūdis skiriasi.
- 42 Ispanijos Karalystė iš to daro išvadą, kad ginčijamame sprendime įtvirtinta integracija į BEREC struktūrą, kurios nenumato nei Kosovo SAS, nei joks kitas šiuo tikslu su Sąjunga sudarytas susitarimas. Taigi Komisijos pateiktas „platus“ Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalies aiškinimas yra klaidingas.
- 43 Komisija nesutinka su šiais argumentais ir prašo atmesti antrąjį pagrindą.
- 44 Nurodydama antrąjį ieškinio pagrindą Ispanijos Karalystė iš esmės teigia, kad Komisija pažeidė Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalį, nes ginčijamame sprendime padarė išvadą, kad, kiek tai susiję su Kosovu, egzistavo „susitarimas su Sąjunga“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, dėl Kosovo NRI dalyvavimo BEREC reguliuotojų valdyboje ir darbo grupėse, taip pat BEREC biuro valdančiojoje taryboje. Ispanijos Karalystės teigimu, Kosovo SAS 111 straipsnis neleidžia manyti, kad Kosovo su Sąjunga sudarė „susitarimą“ dėl dalyvavimo BEREC veikloje.
- 45 Taigi Bendrasis Teismas turi išnagrinėti Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalyje vartojamos sąvokos „tuo tikslu <...> susitarimus su Sąjunga“ apimtį ir nustatyti, ar į šią sąvoką patenka Kosovo SAS, būtent jo 111 straipsnis.
- 46 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, priešingai nei Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 1 dalyje, šio straipsnio 2 dalyje trečiųjų šalių NRI dalyvavimas kompetentinguose BEREC organuose siejamas su dviem sąlygomis: pirma, turi egzistuoti atitinkamos trečiosios šalies ir Sąjungos „susitarimas“ ir, antra, šis susitarimas turi būti sudarytas „tuo tikslu“.
- 47 Visų pirma dėl pirmosios sąlygos, susijusios su „susitarim[o] su Sąjunga“ buvimu, iš konteksto, kuriame šie žodžiai vartojami, matyti, kad juose daroma nuoroda į dviejų viešosios tarptautinės teisės subjektų, t. y. Sąjungos ir atitinkamos trečiosios šalies, sudarytą tarptautinį susitarimą. Todėl Kosovo SAS tikrai gali būti toks susitarimas, nes jis privalomas šalims pagal tarptautinę viešąją teisę.
- 48 Antra, dėl antrosios sąlygos, pagal kurią susitarimas buvo sudarytas „tuo tikslu“, pažymėtina, kad šis žodžių junginys rodo, jog atitinkamuose susitarimuose turi būti nuostatų, kuriomis grindžiamas Sąjungos ir atitinkamos trečiosios šalies bendradarbiavimas nagrinėjamoje srityje, šiuo atveju „elektroninių ryšių srityje“, kaip tai aiškiai nurodyta Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalies

pirmoje pastraipoje. Be to, šio žodžių junginio reikšmė patikslinta šio reglamento 34 konstatuojamojoje dalyje, kurioje kaip „treči[ių] valstyb[ių] [šalių,] sudariusi[ų] atitinkamus susitarimus su Sąjunga“, pavyzdžiai nurodomos „EEE/ELPA valstybės ir šalys kandidatės“.

- 49 Šiuo klausimu, kiek tai susiję su Vakarų Balkanų šalimis, kurios yra kandidatės įstoti į Sąjungą (t. y. Albanija, Šiaurės Makedonija, Juodkalnija ir Serbija), reikia pažymėti, kad jos sudarė su Sąjunga SAS, kurių dalykas ekvivalentiškas Kosovo SAS dalykui ir kuriuose yra nuostatų, labai panašių į Kosovo SAS 111 straipsnyje esančias nuostatas (kalbant apie formuluotę ir kontekstą). Tai ypač pasakytina apie SAS su Albanija (OL L 107, 2009, p. 166) 104 straipsnį, SAS su Juodkalnija (OL L 108, 2010, p. 3) 106 straipsnį arba SAS su Serbija (OL L 278, 2013, p. 16) 106 straipsnį, kurie visi laikomi su Sąjunga „tuo tikslu“ sudarytais susitarimais, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalį, beje, to Ispanijos Karalystė neginčija. Tuo remiantis darytina išvada, kad Kosovo SAS, būtent jo 111 straipsnis, taip pat turi būti laikomas „tuo tikslu sudarytu susitarimu“.
- 50 Be to, ši požiūrį patvirtina Kosovo SAS 111 straipsnio teksto, taip pat šios nuostatos dalyko ir tikslo analizė.
- 51 Iš tiesų, pirma, dėl Kosovo SAS 111 straipsnio formuluotės reikia pažymėti, kad iš jos matyti, kad jo taikymo sritį reikia aiškinti plačiai, nes jame nurodyta, kad Sąjunga ir Kosovas „visų pirma stiprina bendradarbiavimą“ elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų srityje, o pagrindinis tikslas – kad Kosovas perimtų šios srities Sąjungos *acquis*. Taigi bendradarbiavimo stiprinimas šioje srityje yra priemonė, kuria Kosovo SAS numatyta pasiekti savo tikslą, t. y. kad Kosovas įgyvendintų Sąjungos *acquis*. Be to, minėtame straipsnyje aiškiai daroma nuoroda į šios srities „reguliavimo institucijas“, o tai irgi rodo, kad pagal šią nuostatą šioms institucijoms BEREC yra atvira.
- 52 Antra, dėl Kosovo SAS 111 straipsnio dalyko ir tikslo reikia priminti, jog jais siekiama, kad Kosovas priimtų Sąjungos *acquis* elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų srityje. Tačiau ši *acquis* priėmimą labai palengvintų Kosovo NRI dalyvavimas BEREC ir BEREC biuro darbe, atsižvelgiant į pastarųjų misiją, kuri apima etapus nuo pasirengimo iki nuoseklaus Sąjungos teisės aktų šioje srityje įgyvendinimo. Šis dalyvavimas juo labiau pasiteisina tokiu atveju, kai šis darbas skirtas parengti naujiems Sąjungos teisės aktams minėtoje srityje. Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal Reglamento 2018/1971 4 straipsnio 4 dalį reikalaujama, kad NRI ir Komisija kuo labiau atsižvelgtų į visas gaires, nuomones, rekomendacijas, bendrąsias pozicijas ir geriausią praktiką, kuriuos priima BEREC, siekdama užtikrinti nuoseklų Sąjungos teisės aktų elektroninių ryšių reguliavimo srityje įgyvendinimą. Todėl, kadangi pagrindinė BEREC ir BEREC biuro užduotis – užtikrinti vienodą Sąjungos *acquis* elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų srityje taikymą, kaip tai matyti, be kita ko, iš Reglamento 2018/1971 3 straipsnio 2 dalies ir 4 straipsnio 1 dalies k punkto, logiška manyti, kad visos valdžios institucijos, kurioms pavesta taikyti tą patį Sąjungos *acquis* šioje srityje, paisydamos visų pirma Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalyje numatytų sąlygų, gali dalyvauti BEREC ir BEREC biuro darbe.
- 53 Tuo remiantis darytina išvada, kad Kosovo SAS 111 straipsnyje numatomas glaudus bendradarbiavimas, nes daroma aiški nuoroda į Sąjungos ir Kosovo bendradarbiavimo „stiprinimą“. Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamento 2018/1971 35 straipsnio pavadinime taip pat vartojamas žodis „bendradarbiavimas“, tad šio straipsnio 1 ir 2 dalys skirtos reglamentuoti skirtingoms bendradarbiavimo sąlygoms. Iš tiesų šis bendradarbiavimas gali reikšti bendradarbiavimo susitarimą pagal 1 dalį arba dalyvavimą darbe su apribotomis teisėmis pagal 2 dalį. Pastaroji bendradarbiavimo forma atitinka glaudų bendradarbiavimą, numatytą minėtame 111 straipsnyje, bet, priešingai, nei teigia Ispanijos Karalystė, ji visiškai negali prilygti kokiai nors Kosovo NRI „integracijai“ į BEREC struktūras. Be to, Kosovo SAS 111 straipsnyje aiškiai pabrėžiama „reguliavimo institucijų“ svarba ir jų nepriklausomumas.
- 54 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Kosovo SAS 111 straipsnis yra susitarimas „tuo tikslu“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalį.

55 Taigi ginčijamame sprendime padariusi išvadą, kad Kosovo SAS 111 straipsnis leidžia teigti, jog Kosovas sudarė „tuo tikslu <...> susitarim[ą] su Sąjunga“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalį, Komisija nepažeidė šios nuostatos.

56 Vadinasi, Ispanijos Karalystės nurodytą antrąją ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, grindžiamo Reglamento 2018/1971 35 straipsnio pažeidimu, nes Komisija nukrypo nuo trečiųjų šalių NRI dalyvavimo BEREC veikloje procedūros

57 Nurodydama trečiąją pagrindą Ispanijos Karalystė tvirtina, kad ginčijamu sprendimu pažeidžiamas Reglamento 2018/1971 35 straipsnis, nes Komisija nukrypo nuo nustatytos trečiųjų šalių NRI dalyvavimo BEREC veikloje procedūros. Be to, dėl tokio elgesio be jokio teisinio pagrindo buvo priimtas teisės aktas, kuriuo sukurtos pareigos tretiesiems asmenims, nors Komisijai nebuvo suteikta specialių įgaliojimų tai padaryti.

58 Konkrečiai Ispanijos Karalystė pažymi, kad Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog darbo susitarimai sudaromi „[r]emiantis atitinkamomis tų susitarimų [dėl dalyvavimo BEREC] nuostatomis“ ir kad šiomis nuostatomis pirmiausia įtvirtinama darbo susitarimų sudarymo tvarka. Todėl susitarimas dėl dalyvavimo, sudarytas tarp Sąjungos ir trečiosios šalies, turi egzistuoti, nes trečiajai šaliai nustatomos teisinės pareigos, jai siekiant dalyvauti BEREC veikloje. Nesant tokio susitarimo, kaip nurodyta antrajame ieškinio pagrinde, tai reikštų, kad Komisija vienašališkai priėmė minėtas nuostatas ginčijamame sprendime, pažeisdama Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalyje numatytą darbo susitarimų sudarymo procedūrą.

59 Šiuo klausimu Ispanijos Karalystė pabrėžia, kad „atitinkamos <...> nuostatos“, kaip jos suprantamos pagal Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalį, gali būti nustatytos tik susitarime dėl dalyvavimo BEREC veikloje. Tai, kad šios nuostatos nėra numatytos tokiaame susitarime, nesuteikia Komisijai įgaliojimų jas nustatyti vienašališkai, ne pagal tarptautinį susitarimą, priešingai, nei ji nurodė 2019 m. balandžio 24 d. rašte, kuriame pareiškė turinti kompetenciją priimti privalomus darbo susitarimus pagal poreikius.

60 Be to, Ispanijos Karalystė tvirtina, kad Komisija iš tikrųjų priėmė teisinių pasekmių sukeltą aktą, tačiau neturėjo jokio teisinio pagrindo tai daryti. Nors kaip teisinis pagrindas ginčijamame sprendime minima ESS 17 straipsnio 1 dalis, vis dėlto ši nuostata nėra pakankamas teisinis pagrindas, leidžiantis Komisijai vienašališkai priimti aktus, numatančius „trečiųjų šalių“ dalyvavimą Europos struktūrose. Šia nuostata Komisijai suteikiami bendri įgaliojimai vykdyti koordinavimo funkcijas apskritai, o ne specifinėje srityje.

61 Be to, Ispanijos Karalystės teigimu, Reglamentu 2018/1971 Komisijai taip pat nesuteikiama įgaliojimų nustatyti „atitinkamų <...> nuostatų“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 35 straipsnio 2 dalį, tuo atveju, kai susitarime dėl dalyvavimo yra spragų. Todėl Komisija vienašaliu sprendimu negali nustatyti tokių nuostatų ir jas įgyvendinančių darbo susitarimų, jeigu šiuo reglamentu jai nesuteikta tokių įgaliojimų.

62 Ispanijos Karalystė taip pat pažymi, kad, priešingai, nei Komisija nurodė 2019 m. balandžio 24 d. rašte, pagal Reglamentą 2018/1971 jai nebuvo suteikta įgaliojimų priimti privalomų darbo susitarimų pagal poreikius. Viena vertus, pagal šio reglamento 35 straipsnio 1 dalį, kuri nagrinėjamu atveju netaikoma, Komisijai suteikiami įgaliojimai ne sudaryti privalomus darbo susitarimus, o tik patvirtinti BEREC ir BEREC biuro parengtus darbo susitarimus, kuriais nesukuriamos teisinės pareigos. Kita vertus, minėto reglamento 35 straipsnio 2 dalyje Komisijai nesuteikiama jokio vaidmens, nes ji net neminima šioje nuostatoje.

- 63 Ispanijos Karalystė iš to daro išvadą, kad, Kosovo SAS nesant atitinkamų nuostatų, leidžiančių dalyvauti BEREC veikloje, Komisija negali vienašaliu sprendimu priimti nuostatų, kurios būtinos, siekiant įgyvendinti dalyvavimo BEREC veikloje tikslą ir kurios numato Kosovui pareigas. Šį vaidmenį gali prisiimti tik pagal Kosovo SAS 126 straipsnį įsteigta Stabilizacijos ir asociacijos taryba, nes ji yra vienintelė institucija, pagal Kosovo SAS 128 straipsnį įgaliota priimti Kosovui ir Sąjungai privalomus sprendimus, kiek tai susiję su Kosovo SAS.
- 64 Komisija nesutinka su Ispanijos Karalystės argumentais ir prašo atmesti šį ieškinio pagrindą.
- 65 Nurodydama trečiąjį ieškinio pagrindą Ispanijos Karalystė iš esmės teigia, kad Komisija pažeidė Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, nes ginčijamame sprendime vienašališkai sudarė „darbo susitarimus“, kaip jie suprantami pagal šią nuostatą, Kosovo NRI dalyvavimo BEREC reguliuotojų valdyboje ir darbo grupėse, taip pat dėl BEREC biuro valdančiojoje taryboje. Ispanijos Karalystės teigimu, šie privalomi darbo susitarimai turėtų būti sudaromi „[r]emiantis atitinkamomis <...> susitarimų [dėl dalyvavimo BEREC] nuostatomis“, todėl tik šiuose susitarimuose turėtų būti nustatyta minėtų darbo susitarimų sudarymo tvarka.
- 66 Ispanijos Karalystė tuo remdamasi daro išvadą, kad priėmusi ginčijamą sprendimą Komisija ne tik nukrypo nuo šioje nuostatoje įtvirtintos procedūros dėl trečiųjų šalių NRI dalyvavimo BEREC veikloje, bet ir priėmė privalomą teisės aktą be jokio teisinio pagrindo, nes ši institucija neturi tam reikalingų įgaliojimų.
- 67 Taigi Bendrasis Teismas turi išnagrinėti darbo susitarimų, taikytinų trečiųjų šalių NRI dalyvavimui BEREC veikloje, sudarymo procedūrą, numatytą Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, kad nustatytų, ar Komisija buvo kompetentinga vienašališkai ginčijamame sprendime nustatyti šiuos darbo susitarimus ir ar teisinis pagrindas, kuriuo grindžiamas šis sprendimas, yra galiojantis.
- 68 Šiuo klausimu primintina, kad Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalies antra pastraipa suformuluota taip: „Remiantis atitinkamomis tų susitarimų [dėl trečiųjų šalių NRI dalyvavimo BEREC darbe] nuostatomis parengiami darbo susitarimai, kuriuose visų pirma nurodomas [šio] dalyvavimo <...> pobūdis, mastas ir būdas, įtraukiant su dalyvavimu BEREC vykdomose iniciatyvose, finansiniais įnašais ir į BEREC biurą skiriamais darbuotojais susijusias nuostatas. <...>“
- 69 Ispanijos Karalystė konkrečiai remiasi šia Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalies antros pastraipos formuluote, teigdama, kad tik susitarimuose dėl dalyvavimo BEREC turi būti nustatyta šių „darbo susitarimų“ sudarymo tvarka. Tačiau toks požiūris sunkiai suderinamas su šios nuostatos veiksmingumu. Iš tiesų, jeigu šio dalyvavimo pobūdis, mastas ir būdas jau būtų detalizuoti pačiuose susitarimuose dėl dalyvavimo, minėta nuostata, kurios tikslas būtent ir yra numatyti minėtų darbo susitarimų priėmimą, netektų prasmės, todėl neturėtų jokio pagrindo egzistuoti.
- 70 Tuo remiantis darytina išvada, kad Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje vartojama frazė „atitinkamomis <...> susitarimų nuostatomis“ nereiškia, kad išsamios nuostatos dėl dalyvavimo BEREC jau turi būti įtvirtintos atitinkamame susitarime dėl dalyvavimo. Nuoroda į „atitinkamomis <...> susitarimų nuostatomis“ kartu su terminu „remiantis“ veikiau siekiama nurodyti, kad „darbo susitarimai“ turi būti sudaromi „pagal“ šių susitarimų dėl dalyvavimo nuostatas.
- 71 Vis dėlto Ispanijos Karalystė tvirtina, kad susitarimas su atitinkama trečiąja šalimi yra būtinas siekiant nustatyti jos valdžios institucijų dalyvavimo BEREC veikloje detales, nes šioms valdžios institucijoms sukuriamos pareigos. Tačiau, Ispanijos Karalystės teigimu, tokio susitarimo dėl Kosovo nebuvo sudaryta.

- 72 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip matyti iš antrojo ieškinio pagrindo analizės, tarp Kosovo ir Sąjungos yra sudarytas „susitarimas“ dėl dalyvavimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą. Be to, iš to, kas išdėstyta šio sprendimo 69 ir 70 punktuose, matyti, kad tokia susitarime nebūtinai turi būti išsamios nuostatos dėl dalyvavimo BEREC. Beje, reikia pažymėti, kad Reglamente 2018/1971 nereikalaujama, kad dėl dalyvavimo pobūdžio, masto ir būdo būtų sudarytas oficialus susitarimas arba dvišalis dokumentas su atitinkama trečiąja šalimi. Apskritai teisiškai nėra būtynybės reikalauti, jog tam, kad trečiosios šalies NRI „būtų atviras dalyvavimas“, turi būti taikoma specialaus leidimo tvarka, nustatyta pagal tarptautinį susitarimą. Iš tiesų atvėrimas ir „galimybės dalyvauti taisyklės“, priimtos siekiant dalyvauti BEREC veikloje, nenustato jokios teisinės pareigos šiai NRI, nes galiausiai ji turi laisvai priimti vėlesnį sprendimą dalyvauti BEREC pagal šias taisykles.
- 73 Be to, Ispanijos Karalystė teigia, kad nėra teisinio pagrindo, kuriuo grindžiamas ginčijamas sprendimas, nes Komisija neturi reikiamų įgaliojimų sudaryti darbo susitarimus, taikytinus Kosovo NRI dalyvavimui BEREC ir BEREC biuro veikloje.
- 74 Šiuo klausimu Komisija nurodo, kad, Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalies tekste nesant numatytų aiškių įgaliojimų, ji nusprendė, kad ginčijamo sprendimo 1 konstatuojamojoje dalyje tinkamiau nurodyti ESS 17 straipsnį.
- 75 Iš tiesų pažymėtina, kad ginčijamo sprendimo 1 konstatuojamojoje dalyje minimas ESS 17 straipsnis. Šioje konstatuojamojoje dalyje konkrečiai nurodyta, kad „Europos Sąjungos sutarties 17 straipsnio 1 dalyje išvardyti Komisijos įgaliojimai ir nustatyta, kad ji remia bendruosius Sąjungos interesus ir imasi atitinkamos iniciatyvos šiuo tikslu, kad ji vykdo koordinavimo, vykdymo ir valdymo funkcijas Sutartyse nustatytomis sąlygomis ir užtikrina Sąjungos atstovavimą išorės santykiuose, išskyrus bendrą užsienio ir saugumo politiką bei kitus Sutartyse numatytus atvejus“.
- 76 Taip pat pažymėtina, kad BEREC biuras yra decentralizuota Sąjungos agentūra, atsakinga už Sąjungos teisės taikymą. Ši agentūra turi išvestinius įgaliojimus, paprastai suteiktus Komisijai vykdant vykdomąsias funkcijas ir įgaliojimus atstovauti išorės santykiuose, nes tai susiję su bendradarbiavimu su trečiųjų šalių NRI pagal ESS 17 straipsnį.
- 77 Tuo remiantis darytina išvada, kad įgaliojimai, kurie nebuvo tiesiogiai suteikti Sąjungos agentūrai pagal teisėkūros procedūrą priimtame akte, priklauso Komisijos kompetencijai. Kadangi nei Reglamente 2018/1971, nei jokiame kitame Sąjungos teisės akte įgaliojimai sudaryti darbo susitarimus, taikomus trečiųjų šalių NRI, be kita ko, Kosovo NRI, dalyvavimui, nebuvo aiškiai suteikti nei BEREC biurui, nei kitam kompetentingam organui, šią kompetenciją turi Komisija.
- 78 Tokią išvadą patvirtina skirtingos formuluotės, vartojamos Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 1 dalyje ir 35 straipsnio 2 dalyje. Iš tiesų 1 dalyje BEREC ir BEREC biurui aiškiai deleguojami įgaliojimai sudaryti „darbo susitarimus“, tačiau su sąlyga, kad jie gavo „išankstinį Komisijos patvirtinimą“, vadinasi, ji taip atlieka priežiūros funkciją, o 2 dalyje tokio įgaliojimų delegavimo nenumatyta. Taigi šie įgaliojimai ir toliau priklauso Komisijos kompetencijai, o tai jai leidžia parengti „darbo susitarimus“ pagal minėto reglamento 35 straipsnio 2 dalį, išskyrus atvejus, kai atitinkamame tarptautiniame susitarime numatyta kita procedūra, kaip antai EEE valstybių narių atveju.
- 79 Taigi atsižvelgiant į tai, kad Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalies tekste nėra aiškios nuorodos dėl įgaliojimų, Komisija turi įgyvendinti teisės aktų reikalavimus pagal ESS 17 straipsniu jai suteiktus įgaliojimus ir jos negalima kaltinti tuo, kad ji nurodė šią nuostatą ginčijamo sprendimo 1 konstatuojamojoje dalyje.
- 80 Ispanijos Karalystė taip pat tvirtina, kad bendra nuostata, kaip antai ESS 17 straipsnis, kuriame numatytas bendradarbiavimas apskritai, negali būti ginčijamo sprendimo priėmimo pagrindas.

- 81 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kiek tai susiję su Tarybos įgaliojimais, Teisingumo Teismas yra pripažinęs, jog ESS 16 straipsnis gali būti tam tikrų Tarybos įgaliojimų pagrindas (2016 m. liepos 28 d. Sprendimo *Taryba / Komisija*, C-660/13, EU:C:2016:616, 40 punktas). Vadinasi, jei taip yra, kalbant apie ESS 16 straipsnį, nėra priežasčių, kodėl toks aiškinimas negali būti taikomas ESS 17 straipsniui, kuris Komisijai yra lygiavertė nuostata. Todėl, priešingai, nei teigia Ispanijos Karalystė, tai, kad ESS 17 straipsnis yra bendra nuostata, nereiškia, kad jis negali būti pakankamas teisinis pagrindas.
- 82 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisija turėjo kompetenciją vienašališkai ginčijamame sprendime nustatyti Reglamento 2018/1971 35 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatytus „darbo susitarimus“, taikytinus trečiųjų šalių NRI dalyvavimui BEREC, todėl jos negalima kaltinti tuo, kad šiame sprendime ji nukrypo nuo minėtoje nuostatoje įtvirtintos procedūros. Lygiai taip pat Komisijos negalima kaltinti tuo, kad minėtas sprendimas neturi teisinio pagrindo.
- 83 Vadinasi, Ispanijos Karalystės nurodytą trečiąjį pagrindą taip pat reikia atmesti; atitinkamai reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 84 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 85 Kadangi Ispanijos Karalystė bylą pralaimėjo, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.**

Costeira

Kancheva

Perišin

Paskelbta 2020 m. rugsėjo 23 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.